

UTICAJ PERORALNE PRIMENE DIKLOFENAKA NA KONCENTRACIJU AZOTNOG OKSIDA U PLAZMI PACOVA

Z. Pejčić¹, S. Dobrić², V. Čupić³, S. Borozan³

¹Agencija za lekove i medicinska sredstva Srbije, Beograd

²Vojnomedicinska akademija, Beograd

³Fakultet veterinarske medicine, Beograd

Azotni oksid (NO) igra značajnu ulogu u zaštiti želudačane sluzokože od štetnog uticaja različitih ksenobiotika, uključujući i nesteroidne anti-inflamatorne lekove (NSAIL). Međutim, još uvek se ne zna u kojoj meri NSAIL utiču na nivo NO i da li taj uticaj koreliše sa ispoljavanjem njihovih gastrotoksičnih efekata. Stoga je cilj ovog rada bio da ustanovi da li NSAIL diklofenak, u dozama koje mogu da prouzrokuju lezije na sluzokoži želuca, dovodi do pomena u plazmatskim koncentracijama NO.

Eksperimenti su sprovedeni na odraslim mužjacima Wistar pacova koji su 24 sata pre peroralne primene diklofenaka gladovali, uz slobodan pristup vodi. U svakoj eksperimentalnoj grupi bilo je po 6 životinja. Četiri sata posle primene leka životinje su žrtvovane i u uzorcima plazme izmerene su koncentracije NO, spektrofotometrijskom metodom po Griess-u ($\lambda=540$ nm).

Utvrđeno je da sve tri primenjene doze diklofenaka (5 mg/kg, 10 mg/kg i 15 mg/kg) dovode do značajnog, ali dozno-nezavisnog porasta plazmatskog nivoa NO ($9,65 \pm 1,60$ $\mu\text{mol/L}$, $6,53 \pm 1,17$ $\mu\text{mol/L}$ i $7,11 \pm 1,28$ $\mu\text{mol/L}$, respektivno), koji je u kontrolnoj grupi iznosio $4,67 \pm 0,17$ $\mu\text{mol/L}$.

Dobijeni rezultati mogli bi se objasniti kompenzatornim odgovorom organizma na primenjenu noksu, što treba potvrditi dodatnim eksperimentima.